

References

1. Kuzmenko, O. V. (2009) Pravova determinatsiia poniattia «publichne administruvannia» [Legal determination of the concept of «public administration»]. *Yurydychnyi visnyk*. № 3(12), pp. 20–24. [in Ukr.].
2. Pylypchuk, V. H., Budakov, M. O., Hirych V. M. (2012) Systema orhanizatsii upravlinnia i pravovoho zabezpechennia diialnosti spetssluzhb (dosvid krain Yevropeiskoho Soiuzu ta Pivnichnoi Ameryky): analitychna dopovid [The system of organizing management and legal support of the activities of special services (experience of the countries of the European Union and North America): analytical report]. Kyiv : NISD, 56 p. [in Ukr.].

ABSTRACT

Iryna Shopina. Efficiency of public administration in the security and defense sector: a legal view. The purpose of the article is to determine the features of public administration in the security and defense sector. The article determines that the improvement of the public administration system requires a revision of the basic criteria for assessing the activities of public administration, which are currently prevailing in theory and practice. The reasoning is that public administration in the security and defense sector has its own characteristics, which cannot be reduced to taking into account all the needs and interests of individuals and legal entities. Attention is focused on the inadmissibility of identifying public administration and public administration.

The article defines that the effectiveness of public administration as the degree of achievement of its goals with a minimum expenditure of financial, economic, humanitarian and temporary resources is the degree of satisfaction of the needs of individuals and legal entities in accordance with the competence of the public administration body.

This determines the decisive influence of the needs of individuals and legal entities on the definition of criteria for the effectiveness of public administration bodies. Such needs include the following groups: economic, socio-political, educational, environmental, social protection.

The argumentation is given that the system of public control (supervision) is able to develop, verbalize and apply criteria for assessing the effectiveness of public administration in the security and defense sector. Attention is focused on the shortcomings of the legislation on democratic civil control.

The conclusion is made that the effectiveness of public administration in the civil sector and in the security and defense sector has as its general criteria the quality and speed of implementation of administrative procedures within their competence. The subjects of assessment will differ: while in the civilian sector such actors are general, in the security and defense sector, they will be special.

Keywords: *efficiency of public administration, democratic civilian control, security and defense sector, administrative procedures, legal support, public observation.*

УДК 343.3/7

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-3-33-38

Сергій БАБАНІН[©]

кандидат юридичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

КРИМІНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ ЯК ЗАСІБ ПРОТИСТОЯННЯ ЗБРОЙНІЙ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

У статті проаналізовано внесені до КК України після 24 лютого 2022 р. зміни та доповнення, що дозволяє запропонувати шляхи удосконалення КК України: змінити назву розділу I Особливої частини на «Кримінальні правопорушення проти основ національної безпеки України»; встановити кримінальну відповідальність за пособництво державі-агресору (ст. 111-2) тільки для іноземців та осіб без громадянства, за винятком громадян держави-агресора; передбачити кримінальну відповідальність за ст. 201-2 лише тоді, коли загальна вартість предмета передбаченого нею правопорушення перевищуватиме 0,2 неоподаткованого мінімуму доходів громадян та включити це кримінальне правопорушення до переліку корупційних; встановити кримінальну відповідальність за прояви неповаги до працівника правоохоронного органу.

Ключові слова: *кримінальне законодавство, воєнний стан, колабораційна діяльність, гуманітарна допомога, неповага до працівника правоохоронного органу.*

© С. Бабанін, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-8424-8825>

babanin-s@ukr.net

Постановка проблеми. Запобігання злочинності як соціальному та асоціальному явищу, яке супроводжує будь-яку форму організації людського існування, на сьогодні є викликом для теоретиків та практиків кримінальних наук у всьому світі [1, с. 139]. Непридатна мирному часові обстановка, яка склалась в Україні, а саме введення воєнного стану, наявність тимчасово окупованих територій, на яких органи влади України, фактично, не можуть виконувати у повному обсязі свої функції, наявність великої кількості внутрішньо переміщених осіб та осіб, які бажають покинути територію України на період дії воєнного стану, долучення багатьох країн світу до надання як військової, так і гуманітарної допомоги Україні у достатньо великих обсягах, викликає необхідність розробки правових засобів запобігання тим кримінальним правопорушенням, вчинення яких суттєво збільшилось через наявність такої обстановки, а також криміналізувати нові суспільно небезпечні діяння, вчинення яких стало можливим внаслідок цієї обстановки [2, с. 57].

З початком повномасштабного вторгнення збройних сил російської федерації на територію України активізувалась діяльність Верховної Ради України у напрямі адаптації кримінального законодавства країни викликам та загрозам її суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, пов'язаним з цим вторгненням. У зв'язку з цим ухвалено низку законів, які передбачають внесення змін та доповнень до КК України.

Проте на сьогодні не напрацьована слідчо-судова практика застосування цих норм, а тому для з'ясування дотримання правил криміналізації передбачених ними діянь, встановлення їх ефективності та відсутності між ними колізій доцільним є використання методу експертних оцінок, тобто з'ясування думок як науковців, так і практиків щодо цього.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Питання як загальних підстав криміналізації діянь, так і криміналізації діянь в умовах воєнного стану у своїх працях досліджували науковці, як-от: В. Владимиров, О. Гритенко, Н. Гуророва, П. Дагель, Л. Демидова, В. Ємельянов, Г. Злобін, С. Келіна, О. Коробєєв, М. Мельник, В. Примаченко, П. Фріс, М. Хавронюк, В. Хашев, А. Яковлев та багато інших. Водночас дослідження внесених до КК України після початку повномасштабного вторгнення збройних сил Російської Федерації на територію України змін тільки набирає обертів.

Метою статті є аналіз потенційної ефективності нещодавно внесених до КК України окремих змін та доповнень як засобу протистояння збройній агресії російської федерації та формулювання на цій основі пропозицій щодо удосконалення кримінального законодавства України.

Виклад основного матеріалу. Зміни та доповнення, внесені до КК України після 24 лютого 2022 р., торкнулись як Загальної, так Особливої частин цього нормативно-правового акта [4]. Зокрема, КК України доповнений ст. 111-1 «Колабораційна діяльність», що має вісім частин, перші сім з яких містять вісімнадцять складів кримінальних правопорушень, пов'язаних з колабораційною діяльністю. Частина 8 цієї статті містить такі обтяжуючі обставини, як загибель людей або настання інших тяжких наслідків.

Частини 1 та 2 ст. 111-1 КК України не передбачають таких видів покарання, як штраф, позбавлення волі на певний строк або довічне позбавлення волі і за класифікацією, визначеною ст. 12 КК України, є кримінальними проступками. У зв'язку з цим виникла невідповідність між назвою розділу I «Злочини проти основ національної безпеки України» Особливої частини КК України та його змістом, оскільки на сьогодні до складу цього розділу увійшли не тільки злочини. Пропонуємо внести зміни до КК України і назвати розділ I Особливої частини «Кримінальні правопорушення проти основ національної безпеки України».

Аналіз ознак складів кримінальних правопорушень, передбачених ст. 111-1 КК України, покарань, встановлених за їх вчинення, співставлення їх з ознаками складів кримінальних правопорушень, передбачених ст. 111 КК України «Державна зрада», та відповідними покараннями за їх вчинення дозволяє стверджувати, що ст. 111-1 КК України містить привілейовані склади державної зради.

До форм державної зради належать, зокрема, перехід на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України. За своїми ознаками ці дві форми державної зради охоплюють собою ознаки колабораційної

діяльності і до включення у КК України ст. 111-1 більшість форм такої діяльності характеризувались ознаками саме цих форм державної зради.

Чинна редакція ст. 111 КК України у ч. 2 містить таку кваліфікуючу державну зраду ознаку, як вчинення її в умовах воєнного стану і передбачає за це діяння позбавлення волі на строк п'ятнадцять років або довічне позбавлення волі, з конфіскацією майна, тобто таке діяння є особливо тяжким злочином з максимально можливим за його вчинення покаранням.

Водночас у ст. 111-1 КК України в ч. 1, 2 містяться кримінальні проступки, в ч. 3, 4 – нетяжкі злочини, в ч. 5 – тяжкі злочини, в ч. 6, 7 – особливо тяжкі злочини, але без можливості призначення покарання у вигляді довічного позбавлення волі, у ч. 8 – особливо тяжкі злочини, вчинення яких карається позбавленням волі на строк п'ятнадцять років або довічним позбавленням волі, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

Отже, колабораційна діяльність в умовах воєнного стану досягає ступеня суспільної небезпеки державної зради за таких самих умов лише у разі спричинення загибелі людей або настання інших тяжких наслідків. В усіх інших випадках колабораційна діяльність, на думку законодавця, має значно менший ступінь суспільної небезпечності порівняно з державною зрадою.

Окремо зупинимось на такій формі колабораційної діяльності, як добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території (ч. 7 ст. 111-1 КК України).

До набрання чинності ст. 111-1 КК України таке діяння кваліфікувалось за ч. 1 ст. 111 КК України і каралось позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої. Чинна редакція ч. 7 ст. 111-1 КК України, крім зазначених видів покарань, передбачає ще й позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років. Проте цей вид покарання не може бути призначений особам, які обійняли посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, до набрання чинності ст. 111-1 КК України, оскільки закон про кримінальну відповідальність у цьому випадку не має зворотної дії в часі (ч. 2 ст. 5 КК України) [5, с. 4].

Окремою нормою законодавець встановив відповідальність за пособництво державі-агресору (ст. 111-2 КК України). При цьому, на нашу думку, законодавцем створено зайву конкуренцію, а за окремі види такого пособництва – і колізію кримінально-правових норм (ст. 111-2 КК України) в частині відповідальності громадянина України, оскільки такі діяння цілком охоплюються складами кримінальних правопорушень, передбачених ст. 111 та 111-1 КК України.

Однією з форм діяння, передбаченого ст. 111-2 КК України, є завдання шкоди Україні шляхом добровільного збору, підготовки та/або передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та/або окупаційній адміністрації держави-агресора. Частина 4 ст. 111-1 КК України також передбачає відповідальність за передачу матеріальних ресурсів незаконним збройним чи воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, та/або збройним чи воєнізованим формуванням держави-агресора. При цьому покарання у вигляді позбавлення волі за ч. 4 ст. 111-1 КК України становить від трьох до п'яти років, а за ст. 111-2 – від десяти до дванадцяти років.

Пропонуємо встановити кримінальну відповідальність за пособництво державі-агресору тільки для іноземців та осіб без громадянства, за винятком громадян держави-агресора [2, с. 59].

Ще однією новелою сучасного кримінального законодавства України стала ст. 201-2 КК «Незаконне використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги», яка передбачає кримінальну відповідальність за продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку, вчинені у значному розмірі, під яким розуміється загальна вартість гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, яка у триста п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян. У 2022 р. ця сума становить 434 тисячі 175 гривень і більше.

Суспільна небезпечність цього діяння в тих умовах, в яких перебуває країна, коли щоденно в Україну може надходити до 10 тисяч тонн і більше гуманітарної допомоги від інших країн, є незаперечною [6].

Проте на цей час поза увагою законодавця залишається питання встановлення відповідальності за зазначені вище дії у разі, якщо вартість гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги буде менше ніж 434 тисячі 175 гривень.

У Верховній Раді України зареєстрований проєкт Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо вдосконалення окремих питань, пов'язаних із незаконним продажем гуманітарної допомоги» № 7321-1 від 12.05.2022 р. [7]. Цим проєктом пропонується доповнити главу 12 КУпАП статтею 166-28 «Незаконне використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги», якою передбачити адміністративну відповідальність за продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги або укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку, якщо загальна вартість такої гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги у три і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, тобто від 3 тисяч 721 гривні 50 копійок до 434 тисяч 175 гривень у 2022 р.

Пропонована ст. 166-28 КУпАП у редакції, зазначеній проєктом Закону України № 7321-1 від 12.05.2022 р., та ст. 201-2 КК України у чинній редакції за побудовою диспозицій, об'єктивними та суб'єктивними ознаками складів цих правопорушень (за винятком об'єктів посягання) є тотожними з правопорушеннями, передбаченими ст. 51 «Дрібне викрадення чужого майна» КУпАП [8] та ст. 191 «Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем» КК України відповідно. При цьому у 2022 р. відповідальність за ст. 51 КУпАП настає в разі спричинення шкоди у розмірі від 1 копійки до 248 гривень 10 копійок, а за ст. 191 КК України – від 248 гривень 10 копійок.

Наведені конструкції диспозицій пропонованої ст. 166-28 КУпАП та чинної ст. 201-2 КК України призведуть до відсутності будь-якої відповідальності за незаконне використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги, якщо їх загальна вартість буде меншою 3 тисяч 721 гривні 50 копійок, що не відповідає ступеню суспільної небезпечності цих діянь.

Зазначені ж у пропонованій ст. 166-28 КУпАП та чинній ст. 201-2 КК України розміри загальної вартості предмета цих правопорушень і, відповідно, розміри спричиненої цими правопорушеннями шкоди суттєво різняться від встановлених розмірів, передбачених тотожними ст. 51 КУпАП та ст. 191 КК України.

Не сприяє однозначному тлумаченню змісту діянь, передбачених ст. 201-2 КК України та пропонованою ст. 166-28 КУпАП, і формулювання диспозицій цих статей, зокрема, використання сполучника «або» для розмежування передбачених ними діянь, що може сприяти уникненню від відповідальності винних осіб.

З наведених причин пропонуємо у проєкті Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо вдосконалення окремих питань, пов'язаних із незаконним продажем гуманітарної допомоги» диспозицію ст. 166-28 КУпАП викласти у такій редакції: «Продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги, укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку, якщо загальна вартість такої гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги не перевищує 0,2 неоподаткованого мінімуму доходів громадян».

З тих же причин доцільним вбачається виключення з ч. 1 ст. 201-2 КК України вказівки на розміри вчинених дій та викладення цієї частини у такій редакції: «1. Продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги, укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку». При цьому необхідним є виключення з пункту 2 примітки до цієї статті слів «у значному розмірі, якщо загальна вартість такої гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги у триста п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян».

Оскільки однією з форм діяння, передбаченого ст. 201-2 КК України, є його

вчинення службовою особою з використанням службового становища, а за ознаками саме це діяння є тотожним кримінальному правопорушенню, передбаченому ст. 191 КК України, про що йшлося вище, доцільним буде включення цієї статті до переліку корупційних кримінальних правопорушень, передбачених приміткою до ст. 45 КК України, у випадку його вчинення шляхом зловживання службовим становищем.

Введення воєнного стану вплинуло і на питання криміналізації проявів неповаги до певної категорії осіб. Незважаючи на відсутність у кримінальному законодавстві України загальної норми про посягання на честь і гідність будь-якої особи Верховна Рада України криміналізувала такі посягання на військовослужбовців, встановивши у ст. 435-1 КК України відповідальність за образу честі і гідності військовослужбовця, який здійснює заходи щодо забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації.

Проте, на нашу думку, ступінь суспільної небезпечності проявів неповаги до працівників Національної поліції та інших правоохоронних органів під час забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації не поступається аналогічним проявам неповаги до військовослужбовців, а тому потребує окремої криміналізації у розділі XV «Кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян та кримінальні правопорушення проти журналістів» КК України.

Висновки. Виконаний аналіз внесених до КК України після початку повномасштабного вторгнення в Україну збройних сил російської федерації окремих змін та доповнень дозволяє запропонувати такі шляхи удосконалення кримінального законодавства України: 1) змінити назву розділу I Особливої частини КК України на «Кримінальні правопорушення проти основ національної безпеки України»; 2) встановити кримінальну відповідальність за пособництво державі-агресору (ст. 111-2 КК України) тільки для іноземців та осіб без громадянства, за винятком громадян держави-агресора; 3) передбачити адміністративну відповідальність за продаж товарів (предметів) гуманітарної допомоги або використання благодійних пожертв, безоплатної допомоги, укладання інших правочинів щодо розпорядження таким майном, з метою отримання прибутку, якщо загальна вартість такої гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги не перевищує 0,2 неоподаткованого мінімуму доходів громадян, а за аналогічні дії з вказаними предметами вартістю понад цю суму – кримінальну відповідальність (ст. 201-2 КК України); 4) включити кримінальне правопорушення, передбачене ст. 201-2 КК України, до переліку корупційних, визначених приміткою до ст. 45 КК України, у випадку його вчинення шляхом зловживання службовим становищем; 5) встановити у розділі XV «Кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян та кримінальні правопорушення проти журналістів» КК України кримінальну відповідальність за прояви неповаги до працівника правоохоронного органу.

Список використаних джерел

1. Tudorică A. Modern aspects of crime prevention. *Philosophy, Economics and Law review*. 2021. Vol. 1. P. 134–139.
2. Бабанін С. В. Питання співвідношення державної зради, колабораційної діяльності та пособництва державі-агресору за КК України. *Правові засоби протидії злочинам проти основ національної безпеки в умовах військової агресії : матеріали круглого столу (м. Київ, 26 трав. 2022 р.)*. Київ, 2022. С. 57–59.
3. Bershov H., Hrytenko O., Khashev V., Fialka M. Assessing and Evaluating the General Legal Characteristics of War Crimes: A Basic Necessity or a Confused Platform. *Ius Humani. Law Journal*. 2022. № 11(1). С. 43–60.
4. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
5. Бабанін С. В. Вплив введення воєнного стану на кримінальне законодавство України. *Кримінально-правові, кримінологічні, кримінальні процесуальні та криміналістичні проблеми протидії злочинності в умовах воєнного стану : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ – Львів – Дніпро, 20 квітня 2022 р.)*. Київ – Львів – Дніпро, 2022. С. 3–4.
6. Україна отримала за минулу добу рекордну кількість гуманітарної допомоги – понад 10 тисяч тонн. URL: <https://hromadske.ua/posts/ukrayina-otrimala-za-minulu-dobu-rekordnu-killist-gumanitarnoyi-dopomogi-ponad-10-tisyach-tonn>.
7. Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та

Кримінального кодексу України щодо вдосконалення окремих питань, пов'язаних із незаконним продажем гуманітарної допомоги : Проект Закону України від 12.05.2022 р. № 7321-1. *Верховна Рада України*. URL : <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39604>.

8. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07 грудня 1984 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>.

Надійшла до редакції 22.06.2022

References

1. Tudorică, A. (2021) Modern aspects of crime prevention. *Philosophy, economics and law review*. Vol. 1, pp. 134–139.

2. Babanin, S. V. (2022) Pytannia spivvidnoshennia derzhavnoi zrazy, kolaboratsiinoi diialnosti ta posobnytstva derzhavi-ahresoru za KK Ukrainy. Pravovi zasoby protydyi zlochynam proty osnov natsionalnoi bezpeky v umovakh viiskovoi ahresii [The food for the support of the state power, collaboration and assistance to the aggressor power for the CC of Ukraine. Legal protection against malice against the foundations of national security in the minds of the Russian aggression] : materialy kruhloho stolu (m. Kyiv, 26 trav. 2022 r.). Kyiv, pp. 57–59. [in Ukr.].

3. Bershov, H., Hrytenko, O., Khashev, V., Fialka, M. (2022) Assessing and Evaluating the General Legal Characteristics of War Crimes: A Basic Necessity or a Confused Platform. *Ius Humani. Law Journal*. № 11(1), pp. 43–60.

4. Kryminalnyi kodeks Ukrainy [Criminal Code of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 05 kvitnia 2001 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> [in Ukr.].

5. Babanin, S. V. (2022) Vplyv vvedennia voiennoho stanu na kryminalne zakonodavstvo Ukrainy. Kryminalno-pravovi, kryminolohichni, kryminalni protsesualni ta kryminalistychni problemy protydyi zlochynnosti v umovakh voiennoho stanu [Injecting the introduction of the military camp on the criminal legislation of Ukraine. Criminal and legal, criminological, criminal procedural and criminalistic problems against malice in the minds of the military camp] : materialy Vseukrainskoi nauково-prakt. konf. (Kyiv – Lviv – Dnipro, 20 kvitnia 2022 r.). Kyiv – Lviv – Dnipro, pp. 3–4. [in Ukr.].

6. Ukraina otrymala za mynulu dobu rekordnu kilkist humanitarnoi dopomohy – ponad 10 tysiach ton [Ukraine has taken a record amount of humanitarian aid in the past – over 10,000 tons]. URL: <https://hromadske.ua/posts/ukrayina-otrimala-za-minulu-dobu-rekordnu-kilkist-gumanitarnoyi-dopomogi-ponad-10-tisyach-tonn> [in Ukr.].

7. Pro vnesennia zmin do Kodeksu Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia ta Kryminalnoho kodeksu Ukrainy shchodo vdoskonalennia okremykh pytan, poviazanykh iz nezakonnym prodazhem humanitarnoi dopomohy [On the introduction of changes to the Code of Ukraine on administrative law violations and the Criminal Code of Ukraine to thoroughly improve food, related to the illegal sale of humanitarian aid] : Projekt Zakonu Ukrainy vid 12.05.2022 r. № 7321-1. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39604> [in Ukr.].

8. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia [Code of Ukraine on administrative law violations] : Zakon Ukrainy vid 07 hrudnia 1984 r. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> [in Ukr.].

ABSTRACT

Serhii Babanin. Criminal legislation of Ukraine as a means of resisting the armed aggression of the russian federation. The article analyzes some changes and additions to the Criminal Code of Ukraine after the beginning of a full-scale invasion of Ukraine by the Armed Forces of the Russian Federation, which suggests the following ways to improve the criminal legislation of Ukraine: 1) change the title of Chapter I of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine to «Criminal Offenses against the Fundamentals of National Security of Ukraine», as this section currently contains not only crimes but also criminal offenses; 2) establish criminal liability for aiding the aggressor state (Article 111-2 of the Criminal Code of Ukraine) only for foreigners and stateless persons, except for citizens of the aggressor state, as aiding Ukrainian citizens to the aggressor state is covered by Articles 111, 111-1 of the Criminal Code; 3) provide for administrative liability for the sale of goods (items) of humanitarian aid or the use of charitable donations, gratuitous aid, concluding other transactions for the disposal of such property, for profit, if the total value of such humanitarian aid, charitable donations or gratuitous aid does not exceed 0,2 of the non-taxable minimum income of citizens, and for similar actions with the specified subjects worth more than this amount – criminal liability (Article 201-2 of the Criminal Code of Ukraine); 4) include a criminal offense under Art. 201-2 of the Criminal Code of Ukraine, to the list of corruption, defined by the note to Art. 45 of the Criminal Code of Ukraine, in case of its commission by abuse of office; 5) establish in Chapter XV «Criminal offenses against the authority of public authorities, local governments, associations of citizens and criminal offenses against journalists» of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine criminal liability for disrespect for a law enforcement officer.

Keywords: *criminal law, martial law, collaboration activities, humanitarian aid, disrespect for a law enforcement officer.*